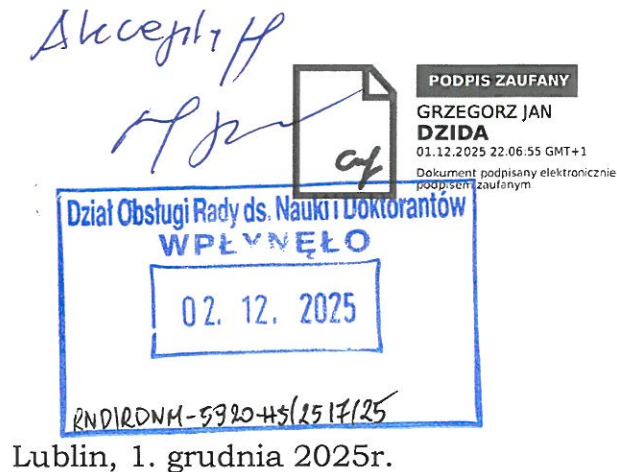

Prof. zw. dr hab. med. Grzegorz J. Dzida
Kierownik Kliniki Chorób Wewnętrznych
Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

Lublin, 1. grudnia 2025r.

***Ocena osiągnięcia naukowego
oraz dorobku naukowo-dydaktycznego i organizacyjnego***

Dra n. med. Piotra Nehringa

*w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu
w dyscyplinie nauki medyczne*

Sylwetka Kandydata

Dr n. med. Piotr Nehring w 2012 roku ukończył studia na I Wydziale Lekarskim Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego i uzyskał tytuł zawodowy lekarza. W 2018 roku uzyskał tytuł doktora nauk medycznych na podstawie dysertacji pt. „Zmienność w obrębie genu osteoprotegeryny jako czynnik ryzyka zespołu stopy cukrzycowej” pod kierunkiem Dra hab. med. Janusza Krzymienia w ramach Studium Doktoranckiego I Wydziału Lekarskiego na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. W 2020 roku Kandydat uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie gastroenterologii nadawany przez Centrum Egzaminów Medycznych w Łodzi po złożeniu Państwowego Egzaminu Specjalistycznego a rok później uzyskał certyfikat akredytacji specjalizacji europejskiej w dziedzinie gastroenterologii nadawany przez European Section and Board of Gastroenterology and Hepatology (ESBGH Fellowship). W 2022 roku uzupełnił swoje kompetencje zawodowe uzyskując tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych nadawany przez Centrum Egzaminów Medycznych w Łodzi po złożeniu Państwowego Egzaminu Specjalistycznego. Od ukończenia studiów lekarskich w latach 2013-2020

Kandydat był zatrudniony w ramach etatu rezydenckiego początkowo w Katedrze i Klinice Gastroenterologii i Chorób Przemiany Materii i później w nowo powstałej z podziału poprzedniej Klinice Gastroenterologii i Chorób Wewnętrznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego równocześnie uczęszczając do Studium Doktoranckiego I Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. W latach od 2018 - 2020 pracował na stanowisku asystenta, a od 2020 roku na stanowisku adiunkta, w grupie pracowników naukowo-dydaktycznych w Klinice Gastroenterologii i Chorób Wewnętrznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, z którą związany jest od ukończenia studiów, co zdaniem recenzenta jest cechą świadczącą o stabilności rozwoju naukowego i zawodowego Kandydata.

Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe przedłożone do postępowania habilitacyjnego stanowi cykl 5 jednotematycznych publikacji pod wspólnym tytułem **„Genetyczne czynniki ryzyka uchyłkowatości jelita grubego w populacji ogólnej”**. W skład cyklu wchodzi cztery prace oryginalne oraz jeden przegląd systematyczny z metaanalizą, wszystkie opublikowane w recenzowanych czasopismach. Całkowity współczynnik oddziaływania IF za cykl publikacji wynosi **IF=12.686**, punktacja Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW) 540. **Kandydat jest pierwszym autorem 3 prac** oryginalnych wchodzących w skład osiągnięcia naukowego oraz drugim autorem 1 z prac oryginalnych oraz **pierwszym autorem przeglądu systematycznego** opublikowanego w renomowanym piśmie „Genes” .

Uchyłkowatość jelita grubego to schorzenie o rosnącej częstości występowania w populacjach krajów rozwiniętych o szacowanej chorobowości sięgającej 60% osób po 60 roku życia . Dotychczasowe badania epidemiologiczne wskazywały na istotną rolę czynników środowiskowych, jednak w ostatnich latach coraz większe znaczenie przypisuje się czynnikom genetycznym. Rola możliwych czynników genetycznych była sugerowana w badaniach populacyjnych jak i

genetycznych badaniach asocjacyjnych. Zainteresowanie Kandydata rolą genów w patogenezie uchyłkowatości wynikała z obserwacji rodzinnego występowania przypadków oraz wyników badań asocjacyjnych, wskazujących na udział genów związanych z metabolizmem macierzy zewnątrzkomórkowej, strukturalnymi składnikami tkanki łącznej oraz procesami zapalnymi. Celem omawianych badań było zidentyfikowanie nowych markerów genetycznych związanych z uchyłkowatością jelita grubego oraz lepsze zrozumienie molekularnych mechanizmów tego schorzenia, co mogłoby przyczynić się do poprawy diagnostyki i opracowania nowych strategii terapeutycznych. Szczegółowym celem rozprawy habilitacyjnej było sprawdzenie czy wybrane warianty genetyczne mogące mieć udział w budowie i metabolizmie tkanki łącznej zwiększają ryzyko występowania uchyłkowatości jelita grubego w populacji ogólnej osób dorosłych. Na podstawie dostępnych wyników dużych badań asocjacyjnych opartych na metodzie GWAS (ang. genom-wide association studies) Kandydat dokonał wyboru 15 polimorfizmów, których analizę wykorzystał w swoich badaniach.

Najważniejszym osiągnięciem naukowym zgodnym z celami projektu było udowodnienie nowego niestwierdzanego we wcześniejszych badaniach asocjacyjnych związku niektórych polimorfizmów inhibitorów metaloproteinaz macierzy za zwiększonym ryzykiem występowania uchyłkowatości jelita grubego. Dodatkowo, Kandydatowi udało się potwierdzić postulowany wcześniej związek niektórych polimorfizmów genów kodujących białka strukturalne (kolagen) oraz białka zaangażowane w kontrolę cytoszkieletu komórkowego.

Reasumując, przeprowadzone przez Kandydata badania są próbą poszukiwania i wypełnienia braków odnośnie naszej wiedzy o naturze tak powszechnego schorzenia. Stanowią również wyzwanie naukowe dla badacza do dalszej eksploracji zagadnienia , zwłaszcza, że zdołał on zgromadzić reprezentatywną grupę badaną.

Osiągnięcie naukowe przedstawione do recenzji należy jednoznacznie uznać za znaczący wkład w rozwój badań zrozumieniem etiopatogenezy uchyłkowatości jelita grubego.

Ocena działalności naukowej

Dorobek naukowy Kandydata po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych jest spójny i ściśle korespondujący z zainteresowaniami naukowymi i klinicznymi Piotra Nehringa.

Analiza bibliometryczna dorobku naukowego Kandydata (dane na podstawie Bibliografii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego oraz wg Web of Science Core Collection) obejmuje: **łączny Impact Factor: 130,821, punktacja MNiSW: 1426** , liczba cytowań (bez autocytowań): **209** oraz współczynnik Hirscha **h=10**. Dorobek naukowy dra Piotra Nehringa po uzyskaniu stopnia naukowego doktora został zwielokrotniony. Dorobek ten uzupełniają liczne doniesienia prezentowane na zjazdach krajowych i międzynarodowych. Należy podkreślić, że działalność naukowa Kandydata jest realizowana w szerokiej współpracy międzyuczelnianej . Świadczy o tym zaangażowanie dra Nehringa w realizację licznych projektów badawczych finansowanych w drodze konkursów (Unii Europejskiej, EASD, NCN czy MNiSW).

Podsumowanie

Całość dorobku naukowego a także przedstawione do recenzji osiągnięcie naukowe w postaci cyklu 5 publikacji powiązanych tematycznie oceniam pozytywnie. Osiągnięcia naukowe dra n. med. Piotra Nehringa uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora nauk medycznych zostały zwielokrotnione. Przedstawione do recenzji osiągnięcie naukowe w postaci cyklu 5 publikacji powiązanych tematycznie stanowi znaczny wkład Autora w rozwój badań nad etiopatogenezą uchyłkowatości jelita grubego . Kandydat wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną we współpracy międzyuczelnianej krajowej i zagranicznej. Biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowo-badawcze a także przedstawione w przesłanych recenzentowi materiałach dokonania organizacyjne, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski **dr n. med. Piotr Nehring spełnia jednoznacznie warunki** w rozumieniu art.219 ust 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 ze zm.) **odnośnie stopnia doktora habilitowanego w**

dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Mam zatem zaszczyt i przyjemność zwrócić się do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie doktora nauk medycznych Piotra Nehringa do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Prof. dr hab. med. Grzegorz J. Dzida

